

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

169.

Vēlreiz pievērsīsimies Maijas mirāžai. Skaidri un skatāmi jūsu priekšā parādīsies darba veltīgums cilvēces labā. Cik acīmredzamas savstarpējas pazemošanas iezīmes! Cik acīm redzama liekulība un meli! Cik smacējoša ir gara tumsība un nāvējošs – slinkums! Šīs mirāžas acīmredzamība aizmiglo īstenības horizontu. Bet līdzīgi Maitreijas baltajam zilonim soļo īstenība. Kad liekas it kā valdību meli un iedomība, tieši tad notiek evolūcijas dižais pagrieziens. Nakts čukstētājs zudīs tumsā.

Jo stiprāks pērkonis, jo stiprāks bijis zibens. Visi liecina – Jaunais Laiks nāk ar pērkonu un zibeni. Zibenim vajadzīga pozitīva un negatīva enerģija. Ja Maija neuzrādīs negatīvu acīmredzamību, kā gan uzliesmos pozitīvās īstenības asmens?

Runāsim īsi – nekad vēl uz planētas doma par sadarbību nav pacēlusies tik augsta kā tagad.

Jūs ieraudzīsiet visas mirāžas un ietversit Pasaules sadarbības tuvuma neatvairāmo īstenību. Mijiedarbības spēkam jābūt varenam. Zibeņa vesera liesmojumam jābūt apžilbinošam un pērkonam jābūt apdullinošam. Ikvienai redzamībai jākalpo neatvairāmai īstenībai.

170.

Aizrādiet draugiem, lai modri līdzīgi vanagam seko iespējamību dzirkstelēm. Rodiet laiku aptvert, cik negaidīti ierodas sūtnis, un kā apmierinātība aizslēdz acis. Patiesi, ikviena garām palaistā vēsts līdzinās smagai nastai, tālab protiet ieskatīties laikā.

Neviens neteiks – uzņemiet slikti pirmo sūtni, lai otrs varētu ātrāk ierasties. Pasaulei viena cerība, kā izvairīties no neparastā un kā apkaisīt pelniem jaunās apziņas vēsti. Rodiet cienīgus vārdus!

171.

Pasaulē pazaudēta laime, jo laime – garā. Tiem, kas novērsušies no gara, jāpieredz nelaime, jo kā gan citādi lai viņi atgrieztos. Šai apstākļi ir liela notikuma jēga. Laimi meklē ar meliem un slepkavībām! Jāpriecājas, ka izkropļojumi paātrina evolūciju. Noziegumi dod uguni apdzisušajai pasaulei.

172.

Kad Mūsu līdzstrādnieks bija beidzis ilgu, atbildīgu ķīmijas mēģinājumu, bērns iesaucās: “Cik jauki viņš rotaļājas ar glāzītēm!” Kad ieraudzīsīm cilvēku kāpjam kalnā, vai gan sapratīsīm, ka viņš steidzas pie Skolotāja? Kad redzēsīm malkas cirtēju, vai sapratīsīm, kuru nama pakāpi viņš nostiprinās? Kad satiksīm sievieti ūdeni nesam, vai sapratīsīm, ko viņa padzirdinās? Kad ievērosīm aizslēgtas durvis, vai sapratīsīm, kas pirmais pa tām iznāks? Kad negaidīti izdzirdēsīm pērkonu, vai sapratīsīm, kur aizjoņojusi bulta? Bet cilvēki zina, ka tas, kas noliecies, pacels slepkavības akmeni. Zina, ka tas, kas sēstas zirgā, steidzas ar nodevīgu vēsti. Zina, ka aicinātājs apstiprina

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

melus. Zina, ka tas, kas sniedz roku, deg nodevībā. Zina, ka katra kustība vērsta viņa domu virzienā. Nabagi!

Kas apveltījis jūs ar patības lāstu? Kur jūs atradāt aizspriedumaino secinājumu? Kādā krustceļā jūs sadzirdējāt mīlestības saucējus? Pats sveiciens liksies kā peļšana. Cerat, ka kalni izturēs melnešu draudus un okeāni neizsīks no nodevības.

Izziņas Urejs vēl nav sakalts!

173.

Nesaki – neatceros, bet saki – nepratu novērot. Nenopel atmiņu, bet atskaties uz neprasmi novērot. Cilvēki drīzāk nokritīs no kāpnēm, nekā apskatīs pakāpes.

Nesaki – nezinu, bet saki – nepaspēju vēl izzināt. Ne vecums, ne veselības stāvoklis, ne dzīves apstākļi neattaisno kapam līdzīgo – nezinu. Dzīves iedrosme pilda ar atzišanu būt gatavam uzzināt.

Nesaki – es nolēmu, bet saki – uzskatu par lietderīgu. Lietderību viegli padziļināt, bet grozīt lēmumu – necienīgi.

Galvenais, nezaicini nelaimi tik neatlaidīgi, kā parasti cilvēki to dara.

174.

Vai gan cilvēkiem var atklāt attīstības patiesību, ja pat viņu uzturs nav apstiprināts! Jāizvairās pat mājienu attiecībā uz abstrakto.

175.

Katra čaula ir īstenības izķēmotāja. Var sasprindzināt visu vērīgumu, lai panāktu nepareiza priekšstata mazāku pakāpi. Katra redzamība, katrs atspoguļojums, katra doma izlej savu šķietamo nokrāsu.

176.

Vissliktākie ir cilvēki, kas neprot ticēt un nepazīst uzticēšanās vareno spēku – garāmejošās ēnas!

177.

Ikviens, kurš kaut reizi nožēlojis darbu Mūsu uzdevumu labā, rada nepārspējamu šķērsli starp sevi un Mums.

178.

Protams, pareizi ir sacīts – ja aprēķinātu laiku, kas izšķiests dūsmām, tad cilvēce nodrebētu. Protams, popularitāte cilvēku izpratnē – smieklīga. Mēs varam to pieļaut, kā apavus staigāšanas ērtības labā.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

2.nodaļa: Aplamās rīcības.

179.

Divu jūru parādība tēlojas piedzīvojušu jūrnieku acīm. Viņu acs atšķir divas straumes – vienu, kas rotā virspusi, bet kurai nav nozīmes, otru – varena spēka pilnu, kas nes glābiņu vai bojā eju, lai gan tā virspuse nav redzama.

Grūti neievērot notikumu putas un uztvert pamatstraumes. Viegļāk vingrināties dabas parādībās. Cik daudz enerģijas ietaupām, ja izvairāmies no virspuses rēģiem. Mūsu Mācība virza izzināt mūsdienu dabas parādības, uzskatot cilvēku par tās daļu. Jau varējāt novērot, ka Mūsu norādījumi attiecas uz notikumu dziļāko jēgu. Par uzticību bieži runāju ne tāpēc, ka par to šaubos, bet tāpēc, ka acīmredzamība kavē saskatīt iekšējās straumes. Lai ikviens atceras kā viņš sajaucis nejaušo ar pamatiem, radīdams pavisam patvaļīgus priekšstatus.

180.

Apmierinātība Mūsu namā nemājo. Kurš no Mums var būt apmierināts? Pati pasaulsēkas trauksmainība brēc pret apmierinātību. Vai tad tiešām prieks nobeigumā? Mūs virza sākuma prieks. Tā nav abstrakcija. Sākums atbilst kustībai un turpinājuma līniju veido inerce. Iesākuma sitiens – Mūsu zvans. Ja Mēs atņemsim nost no pasaules Mūsu pasākumus, pasaules audumā ievērojama daļa tiks sakropļota.

Ņemsim strēlnieka piemēru. Ja viņš bultai dažādās vietās sies klāt dažāda svara priekšmetus, tad bultas lidojums nekļūs precīzāks. Ja cilvēki iemācītos salīdzināt savas iekšējās darbības ar fiziskām parādībām, viņi padarītu ievērojami bagātāku savu apziņu.

181.

Kad visas grāmatas izlasītas un vārdi iegaumēti, tad atliek uzzināto pielietot dzīvē. Ja arī vēl izlasīs grāmatas un uzklausīs vārdus, tad tomēr pielietošana paliks ārpus dzīves un pat nekādas zīmes nepiespiedīs mainīt paradumus.

182.

Senajiem bija sakāmvārds “Neizlaid tīģeri”. Tā nozīmi lieki paskaidrot. Bet tā jēgai ir dziļš apstiprinājums dzīvē.

Tātad neizlaidīsim tīģeri!